

Bruxelles, den 10.12.2012
COM(2012) 737 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**i overensstemmelse med artikel 184, stk. 8, i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 om
de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen fra vinreformen af 2008**

{SWD(2012) 415 final}

DA

DA

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

i overensstemmelse med artikel 184, stk. 8, i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 om de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen fra vinreformen af 2008

1. INDLEDNING

Reformen af den fælles markedsordning for vin, som blev vedtaget i 2008¹ og indarbejdet i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007² af 22. oktober 2007 ("forordningen om fusionsmarkedsordningen"), har til formål at forbedre EU's vinproducenters konkurrenceevne. Den skulle gennemføres i to faser. For det første var det vigtigt at opnå en markedsligevægt gennem gradvis fjernelse af markedsinterventionsforanstaltningerne, ledsaget af en treårig rydningsordning, samtidig med at anden fase fra 2012 fokuserer på værktøjer til styrkelse af EU's vinproducenters konkurrenceevne, såsom omstrukturering og omlægning af vindyrkningsarealer og salgsfremstød i tredjelande. Disse foranstaltninger forvaltes gennem NSP. Desuden er nye reguleringsforanstaltninger om ønologiske fremgangsmåder, kvalitet og mærkning blevet harmoniseret, opdateret og forenklet med henblik på at gøre dem mere forbruger- og markedsorienterede.

I forordningen om fusionsmarkedsordningens artikel 184, stk. 8, fastlægges følgende: "*Kommissionen udarbejder inden udgangen af 2012 en rapport, hvori der navnlig tages hensyn til de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af reformen*". Derfor fokuserer denne rapport på de første tre år af gennemførelsen af reformen, navnlig på rydningsordningen og foranstaltningerne i NSP. Den analyserer endvidere virkningen af den nye kvalitetspolitik, de nye regler om vinmærkning samt på ønologiske fremgangsmåder. Tendenserne på EU's vinmarked siden 2007 efter reformens vedtagelse analyseres også.

Rapporten er baseret på meddelelser fra medlemsstaterne til Kommissionen i henhold til EU-lovgivningen, beretningen om gennemførelsen af foranstaltningen om salgsfremstød for vin på tredjelandes markeder³, Revisionsrettens særberetning⁴, COGEA's eksterne vurdering af vinreformen samt interne analyser baseret på officielle statistiske oplysninger.

Eftersom rapporten fokuserer på gennemførelsen af reformen mellem 2008 og 2012, omhandler den ikke spørgsmålet om udløbet af det midlertidige forbud mod plantning, som blev vedtaget i 1999. Reformen skabte ikke nogen ændringer, men udsatte blot udløbstidspunktet for dette forbud. Eftersom visse medlemsstater og berørte parter har udtrykt store bekymringer, blev der imidlertid nedsat en gruppe på højt plan, som skulle udarbejde en rapport inden udgangen af 2012.

---

¹ EUT L 148 af 6.6.2008, s. 1.

² EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

³ KOM(2011) 774 endelig.

⁴ EUT C 167 af 13.6.2012, s. 17.

2. MARKEDSSITUATION

Situationen på EU's vinmarked i de senere år er kendetegnet ved følgende: en faldende EU-vinproduktion, et faldende EU-vinforbrug og øget vineksport til tredjelande, som overstiger stigningen i vinimporten betydeligt.

Nettoresultatet af dette er et fald i lagrene af vin, hvilket har øget vinpriserne, især i de seneste to år. Der blev opnået markedsligevægt, mens visse markedsforanstaltninger som f.eks. støtte til destillation af konsumalkohol og brug af koncentreret most blev udfaset.

2.1. Udbud

Den samlede vin- og mostproduktion i EU faldt gradvist fra 186 mio. hl i 2006-2007 til 163 mio. hl i 2011-2012. Dette fald kan i høj grad forklares ved reduktionen i EU's vindyrkningsareal (-370 000 ha mellem 2006 og 2011) (-10 % af det samlede areal), delvist støttet (44 %) gennem rydningsordningen. Med et gennemsnitligt EU-udbytte på 50 hl/ha som reference producerer det aktuelle vindyrkningsareal i EU (ca. 3,3 mio. ha) gennemsnitligt 165 mio. hl vin, hvilket er meget tæt på den faktiske samlede produktion i 2011-2012. Omstruktureringen og omlægningen af mere end 150 000 ha i løbet af de senere år har ikke skabt en generel stigning i udbyttet på EU-plan, men har snarere ført til produktion af vin af en højere kvalitet og/eller lavere enhedsomkostninger.

I 2011-2012 er vin- og mostproduktionen på 163 mio. hl opdelt som følger: 103 mio. hl (63 %) BOB/BGB-vin, 5 mio. hl (2 %) enkeltdruevin, 51 mio. hl (31 %) anden vin uden geografisk betegnelse og de resterende 7 mio. hl (4 %) druesaft. Frankrig og Italien er stadig de største vinproducerende medlemsstater i EU i 2011-2012 (henholdsvis 51 og 45 mio. hl), efterfulgt af Spanien (37 mio. hl), Tyskland (9 mio. hl) og Portugal (5,6 mio. hl).

Produktionen af "enkeltdruevin", som ikke var tilladt før reformen, udgør nu 2 % af den samlede produktion, hvorimod vine med BGB også i stigende grad mærkes med angivelse af druesorten eller -sorterne. Udviklingen inden for enkeltdruevin i EU synes imidlertid at sakke bagud i forhold til forbrugstendenserne i flere tredjelande og i ikke-producerende EU-lande, som retter sig mere mod forbrug af enkeltdruevin og mindre mod BOB/BGB-vin, når det drejer sig om vin af lav til middel kvalitet.

2.2. Efterspørgslen i EU

Konsumet af vin i EU er steget fra næsten 140 mio. hl, i 2006-2007 til en anslået værdi på godt 135 mio. hl, i 2010-2011. Denne tendens er imidlertid ikke gældende alle steder. Vinforbruget (pr. indbygger og i alt) er faldende i de vigtigste sydeuropæiske vinproducerende medlemsstater og stigende i de nordlige medlemsstater. Som angivet ovenfor, er de sidstnævnte lande orienteret mere i retning af mærkevine eller enkeltdruevin i stedet for BOB/BGB-vin. En anden relevant udvikling er den stigende efterspørgsel efter vin på fad som følge af de lavere transportomkostninger.

Vin til industrielt brug i EU (f.eks. destillation af konsumalkohol, destillation af biprodukter, krsedestillation osv.) er også faldet fra omkring 33 mio. hl i 2006-2007 til godt 26 mio. hl i 2009-2010 (-7 mio. hl (-21 %)), primært som følge af faldet i EU-støttet destillation. Industriel brug af vin i de kommende år anslås til 13 mio. hl destilleret til konsumalkohol til

alkoholindustrien, 5-6 mio. hl alkohol til energi og andre ikke-konsumformål (herunder alkohol fra obligatorisk eller frivillig levering af biprodukter) og 3-4 mio. hl til eddike.

2.3. Handel

2.3.1. Eksport/import

Den samlede EU-eksport til tredjelande er steget fra 17,9 mio. hl i 2007 til 22,8 mio. hl i 2011 (+27 %). Den samlede eksportværdi af EU-vin steg fra 5,9 mia. EUR i 2007 til 8,1 mia. EUR i 2011 (+36 %).

Eksporten udgør nu 15 % af produktionen i forhold til mindre end 10 % i 2007. Eksporten var stabil fra 2007 til 2009, mens der var store stigninger i 2010 og 2011. De primære eksportdestinationer i 2011 var USA (23 %), Rusland (18 %) og Kina (10 %). 65 % af al vin, der eksporteres fra EU til tredjelande, var aftappet vin, 24 % var vin på fad, og 10 % mousserende vin.

Samtidig er den samlede EU-import fra tredjelande steget fra 12,9 mio. hl i 2007 til 13,6 mio. hl i 2011 (+5 %). Den samlede importværdi af ikke-EU-vin faldt fra 2,7 mia. EUR i 2007 til 2,4 mia. EUR i 2011 (-12 %).

De primære oprindelseslande for importen i 2011 var Australien (26 %), Chile og Sydafrika (20 % hver) og USA (19 %). Der skete et stort fald i de gennemsnitlige importpriser, hvilket især skyldtes skiftet fra aftappet vin til vin på fad: Sidstnævnte udgjorde mere end 58 % af den samlede import i 2011 i forhold til 45 % i 2007, hvilket gør vin på lavt niveau og mellemniveau meget mere konkurrencedygtig. Denne tendens blev også observeret for handelen i EU. I 2011 udgjorde importen i Det Forenede Kongerige og Tyskland 64 % af den samlede EU-import.

2.3.2. Internt i EU

Næsten 33 % af al EU-vin handles mellem medlemsstaterne. I lyset af at næsten 15 % af al EU-vin eksporteres, kan det konkluderes, at næsten 50 % af vinen forbruges i andre lande end der, hvor de produceres. Dette viser, at EU's markedsligevægt afhænger af et velfungerende indre marked.

Handelen inden for EU er steget fra 43 mio. hl i 2007 til 49 mio. hl i 2011 (+14 %). Aftappet vin er langsomt ved at tabe terræn (52 % i 2007 til 49 % i 2011), mens vin på fad vinder markedsandele (39 % i 2007 til 42 % i 2011). Dette svarer til tendensen med hensyn til import fra tredjelande. Aftapning af vin i destinationslandet reducerer priserne betydeligt og bruges i stadig større grad til vin af lavere mellemhøj kvalitet.

Værdien af handelen inden for EU ligger stabilt på omkring 8,8 mia. EUR.

2.3.3. Handelsbalance

Vinhandelsbalancen i EU er positiv og steg fra 5 mio. hl i 2007 til 9 mio. hl i 2011 (+80 %), og der kan observeres en vækst i værdi på 3,2 mia. EUR i 2007 til 5,7 mia. EUR i 2011 (+76 %).

Der er sket en betydelig vækst for stille aftappet vin (4,7 mio. hl til 9,3 mio. hl (+100 %)) og mousserende vin (1,2 mio. hl til 2 mio. hl (+80 %)), mens der er sket et betydeligt fald for

stille vin på fad (-0,8 mio. hl til -2,4 mio. hl (-200 %)). Dette viser, at EU er meget konkurrencedygtig inden for mousserende og aftappet vin. EU's vin på fad taber imidlertid terræn til vin på fad fra udlandet. Andelen af eksport af vin på fad er faldet i perioden.

Markedsandelen for EU-vin er faldende i lande som USA og Canada, men er stigende i Kina og Rusland.

2.3.4. *Lagre og priser*

De samlede primolagre faldt fra 175 mio. hl i 2009-2010 til 164 mio. hl i 2011-2012 (-6 %). Primolagrene i 2011-2012 udgør ca. 100 % af den samlede produktion. Dette nylige fald er ret betydeligt, idet de aktuelle EU-lagre er de mindste siden starten af kampagnen i 2004-2005.

Med hensyn til priserne for vin på fad har der været en betydelig stigende tendens siden starten af kampagnen i 2010-2011 for både rød- og hvidvin på fad i de tre primære producerende medlemsstater. De nyeste oplysninger viser, at priserne for rødvin varierer fra 4,5 EUR/% vol./hl (Frankrig, den højeste pris siden 2004) til 3,5 EUR/% vol./hl (Spanien, også den højeste siden slutningen af 1990'erne). Tallene for hvidvin ligner disse.

Den gennemsnitlige pris på mousserende vin er imidlertid faldet i denne periode.

Lagre og priser er vigtige indikatorer for den aktuelle situation på EU's vinmarked.

3. RYDNINGSORDNING

Rydningsordningen havde til formål at fjerne ikke-konkurrencedygtige vine af lav kvalitet til støttet destillation fra markedet. Det har været en meget vellykket foranstaltning, hvor 161 164 ha er blevet ryddet, hvilket har resulteret i en reduktion af EU's vinproduktion på omkring 10,5 mio. hl.

Rydningsordningen var rettet mod vinproducenter, som besluttede at rydde hele deres vindyrkningsareal (92 % af modtagerne) samt producenter på mere end 55 år (75 % af modtagerne). Ved udgangen af den treårige periode var der brugt 1 024,62 mio. EUR på denne foranstaltning.

Denne "engangsforanstaltning" betragtes som en succes, idet den har hjulpet ikke-konkurrencedygtige landbrugere til at opgive produktionen af druer og har også bidraget til at skabe ligevægt på EU's vinmarked samt til at gøre sektoren mere konkurrencedygtig.

I samme periode (2008-2011) blev 111 364 ha ryddet uden støtte.

4. NATIONALE STØTTEPROGRAMMER

Det vigtigste aspekt af 2008-reformen var udarbejdelse af NSP'er med særlige budgetrammer for at styrke EU's vinsektors konkurrenceevne. 18 medlemsstater fik mulighed for at bruge det tildelte budget til at finansiere foranstaltninger relateret til vinsektoren, i overensstemmelse med netop deres behov, ud af en liste med i alt 11 foranstaltninger. NSP'er løber over fem år og kan ændres to gange om året ved at flytte finansielle ressourcer mellem foranstaltninger eller ved at ændre foranstaltninger.

Der er gennemført NSP'er i løbet af disse første tre år (2009-2011) uden større problemer. De er forløbet glat, og medlemsstaterne har allerede gjort sig bekendt med de grundlæggende principper. Den samlede budgetgennemførelse forblev høj i perioden, idet medlemsstaterne brugte 97 % af det samlede budget, som var til rådighed, på 2,8 mia. EUR. 42 % af midlerne blev brugt til omstrukturering og omlægning af vindyrkningsarealer, 12 % på destillation af konsumalkohol, 10 % på destillation af biprodukter fra vin, 8,5 % på salgsmæssigt støtte for EU-vin i tredjelands, og 8,2 % på brug af koncentreret druemost på vingårde. 7 % af midlerne blev overført af medlemsstaterne fra fusionsmarkedsordningen til enkeltbetalingsordningen, mens ca. 6 % blev brugt til investeringer.

I de sidste to år (2012-2013) bør udfasningen af visse markedsforanstaltninger som støtte til destillation og koncentreret druemost betyde, at andre foranstaltninger bliver vigtigere: salgsmæssigt støtte (fra 8,5 % til 17 % af de samlede udgifter), investeringer (fra 6 % til 15 %), enkeltbetalingsordningen (fra 7 % til 13 %) samt omstrukturering og omlægning – hvor sidstnævnte er den vigtigste foranstaltning (omkring 40 %).

Den overordnede evaluering af NSP'erne er meget positiv, men der er behov for præciseringer og forbedringer for visse foranstaltninger. Desuden skal der udarbejdes specifikke bestemmelser til Kroatiens NSP.

4.1. Omstrukturering og omlægning

Omstrukturering og omlægning var ikke kun den vigtigste foranstaltning, men har også fået en endnu større rolle i løbet af de første tre år: 1,153 mia. EUR blev brugt på omkring 50 000 ha om året, som blev omstruktureret i løbet af de første tre år, heraf mest i Frankrig, Spanien og Italien. Det anslås, at ca. 305 000 ha (10 %) af EU's vindyrkningsareal vil blive omstruktureret i løbet af reformens første fem år. Denne foranstaltning har ikke haft den store virkning på produktionspotentialet på EU-plan med hensyn til øget udbytte, men har især banet vejen for kvalitetsforbedringer, tilpasning af produktionen til efterspørgslen og reduktion af produktionsomkostningerne gennem udvikling af mekanisering samt modernisering af landbrugsmetoder. Det er afgørende, at EU's vinproducenters og EU's vinsektors konkurrenceevne forbedres.

Kommissionen overvejer at definere visse aktiviteter bedre, især med hensyn til forbedring af driftsmetoder og "grønne" aktiviteter som f.eks. energibesparelser, samt at udarbejde bestemmelser, som vil sikre passende kriterier for beregning af præmie. Dette kunne ske ved at udstikke retningslinjer.

4.2. Salgsmæssigt støtte for vin på tredjelandsmarkeder

Salgsmæssigt støtte på tredjelandsmarkeder anvendes nu bredt i vinsektoren, hvilket har bidraget til væksten i eksporten af vin med BOB/BGB i de senere år. Det skal imidlertid bemærkes, at foranstaltningen ikke støtter tiltag for vin uden geografisk betegnelse, bortset fra enkeltdruevin. Der blev i de første tre år brugt 236 mio. EUR, og med udfasningen af visse markedsforanstaltninger (destillation af konsumalkohol, kriedestillation osv.) forventes andelen for 2012-2013 i budgettet at ville stige. Foranstaltningen anvendes til salgsmæssigt støtte for vin med BOB/BGB. Målmarkederne er USA, Canada, Japan og Schweiz. Foranstaltningen rettes desuden mod nye udviklingsmarkeder som Kina, Brasilien og Indien. Den omfatter flere tiltag som f.eks. "public relations, salgsmæssigt støtte eller reklame", efterfulgt af "oplysningskampagner" og "deltagelse i arrangementer, messer eller udstillinger". Et vigtigt

aspekt af denne foranstaltning er, at private virksomheder kan ansøge om støtten, og at der kan anvendes varemærker i reklamekampagnerne.

Det bør bemærkes, at Kommissionen i september 2010 efter anmodning fra medlemsstaterne gav mulighed for at forlænge salgsfremstød for en given modtager i et givet tredjeland fra tre til fem år. Desuden offentliggjorde Kommissionen i november 2011 en beretning om gennemførelsen af foranstaltningen i de første to år, 2009 og 2010.

Kommissionen overvejer at forbedre foranstaltningens anvendelse og effektivitet, navnlig med hensyn til kontrol, definition af prioriteringen af små og mellemstore virksomheder, kollektive varemærker og støtteberettigelse for visse udgifter. Der blev også udtrykt behov for at sikre, at denne foranstaltning i praksis finder anvendelse på "enkeldruevin" og vin uden geografisk betegnelse, samt at undersøge sammenhængen mellem denne foranstaltning og de nye horisontale regler om salgsfremstød.

4.3. Investeringer

Det primære formål med investeringsforanstaltningen er at forbedre mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders økonomiske resultater. Der blev i alt brugt et relativt lille beløb på 167 mio. EUR i løbet af de første tre år (Frankrig (108,4 mio. EUR), Tyskland (30,6 mio. EUR) og Østrig (14 mio. EUR)). Støtteberettigede foranstaltninger omfatter: bygning, erhvervelse, herunder leasing, eller forbedring af fast ejendom, køb eller leje med købsforpligtelse af nye maskiner og nyt udstyr, herunder edb-programmel, op til aktivets markedsværdi samt andre omkostninger i forbindelse med lejekontrakten. Der kan ikke ydes støtte til simple genanskaffelsesinvesteringer.

På trods af at denne nye foranstaltning, som blev indført i forordningen om fusionsmarkedsordningen for vin, er der stadig behov for at præcisere de støtteberettigede aktiviteter under foranstaltningen nærmere. Afgrænsningsproblemer i forhold til lignende aktiviteter i programmer for udvikling af landdistrikterne har skabt forsinkelser i gennemførelsen af denne foranstaltning, navnlig i Italien og Spanien. Disse problemer kunne løses ved at udstikke retningslinjer.

4.4. Overførsel til enkeltbetalingsordningen

Overførsel af midlerne til enkeltbetalingsordningen nåede op på 16 % af de samlede midler i 2011, især som følge af Spaniens beslutning om at udbetale kompensation for afskaffelse af foranstaltningen vedrørende destillation af konsumalkohol. Når først medlemsstaterne har overført midlerne til enkeltbetalingsordningen, kan de ikke indgå i budgetmidlerne til vin igen, dvs. at de reducerer budgettet til de nationale støtteprogrammer tilsvarende i de efterfølgende år. Der blev i alt overført 190 mio. EUR uigenkaldeligt fra fusionsmarkedsordningen til enkeltbetalingsordningen fra 2009 til 2011. Spanien overførte 32,6 % af sit budget til enkeltbetalingsordningen. Luxembourg, Malta og Det Forenede Kongerige overførte alle deres budgetmidler. Denne foranstaltning vil forsvinde fra NSP. I et ændringsforslag til fusionsmarkedsordningen foreslås det, at medlemsstaterne får mulighed for at beslutte i 2013 (for budgetåret 2015) endeligt at overføre hele eller dele af deres midler til enkeltbetalingsordningen.

4.5. Destillation af biprodukter

Støtten ydes til destillerier til destillation af biprodukter fra vinfremstilling (dvs. vindruer og vinbærme). Dette har til formål at garantere kvaliteten af vinen ved at forhindre udpresning af

druer, hvilket er forbudt i henhold til EU-lovgivningen, samt at beskytte miljøet. Det alkohol, der fremkommer ved denne foranstaltning, anvendes udelukkende til industri- eller energiformål for at undgå konkurrenceforvridning. Der blev i alt brugt 267 mio. EUR på destillation af biprodukter i løbet af de tre år, nemlig af Spanien (95,3 mio. EUR), Frankrig (92,8 mio. EUR) og Italien (66 mio. EUR).

- Foranstaltningen anvendes kun i fem medlemsstater, og der findes ingen lignende politik i andre vinproducerende lande. Den beskrives ofte som en foranstaltning, der er af afgørende betydning for vindestillerier. Derfor synes det hensigtsmæssigt at evaluere, om foranstaltningen bør videreføres i sin nuværende form, eller om den skal ændres, så den støtter selve vingårdene og vinavlerne, idet der også tages højde for det faldende antal afsætningsmuligheder for alkohol. Det bør bemærkes, at nogle regioner, især i Frankrig, er i færd med at undersøge muligheden for at bruge biprodukterne på alternative måder (f.eks. kompostering, biogasfremstilling).

4.6. Andre foranstaltninger

Der blev i alt brugt 71,5 mio. EUR på høstforsikring i 2009-2011. Med hensyn til grøn høst blev der betalt 41,5 mio. EUR i perioden, som dækkede 24 000 ha i Italien, Slovenien og Cypern.

Den begrænsede succes for grøn høst skyldes, at fuldstændig destruktion eller fjernelse af drueklaser skal ske på et tidspunkt, hvor de endnu ikke er modne, hvilket kan være risikabelt for drueavlere. Der findes allerede lignende nationale værktøjer for høstforsikring.

4.7. Udfasede foranstaltninger

De tre foranstaltninger, der udløber i 2012, (brug af koncentreret druemost, destillation af konsumalkohol og krisedestillation), spiller nu en betydelig mindre rolle. Udfasningen af disse støttede foranstaltninger kan betragtes som meget vellykket, idet det ikke har haft nogen negativ indvirkning på balancen i vinsektoren.

Krisedestillation blev fortsat brugt i vid udstrækning i 2009, især af Frankrig og Italien, faldt i 2010 og 2011 og stoppede i 2012.

5. KVALITETSPOLITIK

Den nye kvalitetspolitik trådte i kraft den 1. august 2009 og omfatter BOB, BGB og beskyttede traditionelle benævnelser. Med hensyn til BOB/BGB er de nye regler fuldt ud i overensstemmelse med WTO-TRIPS-aftalen samt BOB/BGB-ordningen for landbrugsprodukter og fødevarer. Det blev vurderet at være afgørende at modernisere denne politik for at harmonisere EU-reglerne og tilpasse vinprodukterne til efterspørgslen på markedet. Vinsektoren er speciel, idet en stor del af produktionen er under BOB eller BGB, og vinens omdømme og kvalitet meget ofte hænger sammen med fremstillingsregionen, navnlig i vinproducerende medlemsstater. Den nye politik bør forbedre konsolideringen af kvalitetsvin med BOB og BGB og beskyttelsen deraf mod uretmæssig tilegnelse i Europa og i tredjelande. En vigtig opgave for EU i forbindelse med reformen var at konsolidere listen over beskyttet BOB/BGB-vin fra EU.

Kvalitetspolitikken bør ikke kun være begrænset til ovennævnte produkter, men også omfatte mærkevin og enkeltdruevin, eftersom disse af forbrugerne anerkendes som kvalitetsprodukter.

5.1. Beskyttet oprindelsesbetegnelse og beskyttet geografisk betegnelse

Medlemsstaterne indberettede inden den 31. december 2011 til Kommissionen 1 561 produktspecifikationer med BOB/BGB (1 122 BOB og 439 BGB), som skal undersøges af Kommissionens tjenestegrene inden udgangen af 2014. Dette svarer til de eksisterende vinbetegnelser, som beskyttes af Fællesskabet i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999⁵. Det skal bemærkes, at 143 vinbetegnelser, for hvilke der ikke blev indgivet produktspecifikationer inden for fristen, mistede beskyttelsen i EU.

Den første gennemgang af de modtagne produktionsspecifikationer viser, at der er behov for ændringer i de fleste dossierer for at bringe dem i overensstemmelse med EU-reglerne.

For at forenkle og forbedre EU's lovgivning om BOB/BGB samt reducere den administrative byrde:

- kan EU's BOB/BGB-register åbnes, også for tredjelandes geografiske betegnelser, der er beskyttet i EU i medfør af en international aftale, som EU er part i,
- bør reglerne om forholdet mellem BOB/BGB og tidligere varemærker harmoniseres med de horisontale regler ved at henvise til TRIPS-aftalens skæringsdato den 1. januar 1996.

5.2. Beskyttede traditionelle benævnelser

Traditionelle benævnelser anvendes kun i vinsektoren og beskytter visse betegnelser, der traditionelt forbindes med visse BOB-vine.

359 traditionelle benævnelser er beskyttet i EU: 100 som nationale synonymer til BOB/BGB (f.eks. "*appellation d'origine contrôlée*" i Frankrig, "*Prädikatswein*" i Tyskland eller "*Vino de la Tierra*" i Spanien osv.) og 259 som kvalitetsbetegnelse (f.eks. "*reserva*", "*château*", "*tawny*" osv.). Siden den 1. august 2009 har Kommissionen modtaget 22 nye ansøgninger: syv fra medlemsstater og 15 fra tredjelande (to fra Argentina og 13 fra USA).

Eftersom traditionelle benævnelser ikke er industriel ejendomsret som BOB/BGB og i stedet henviser til mærkning, bør reglerne derom revideres, navnlig med hensyn til omfanget af beskyttelsen og kontrolregler.

6. MÆRKNING OG PRÆSENTATION

Bestemmelserne om mærkning og præsentation er stort set blevet forenklet og harmoniseret for de forskellige vinprodukter. Nu giver de EU's vinsektor mere fleksibilitet, navnlig med hensyn til fremstilling af vin uden BOB/BGB med årgang og navne på druesorter ("enkeltdruevin"). I 2011 blev der fremstillet 4,6 mio. hl enkeltdruevin i EU (68 % fra Spanien og 20 % fra Frankrig), hvilket viser, at denne afsætningsmulighed er vigtig, både for vinavlerne og forbrugerne. Flere medlemsstater tøver imidlertid med at udvikle deres enkeltdruevine ved at udelukke deres mest relevante druesorter for at gemme dem til BOB-vinene. Kommissionen bemærker også, at USA's begrænsning vedrørende angivelse af årgang også påvirker EU's eksport af enkeltdruevin til dette vigtige marked.

---

⁵ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

For at styrke denne nye afsætningsmulighed kunne der tilføjes en ny vinproduktkategori "enkeltdruevin" i bilag XI, punkt B, i forordning (EF) nr. 1234/2007.

Med hensyn til angivelse af vindruesorten på vinmærker mangler der stadig sammenhæng i EU-lovgivningen, navnlig for vindruesortbetegnelser, der falder sammen med EU's BOB/BGB. Desuden findes der ingen videnskabelige data om forskellene mellem vindruesorterne *Vitis* og *Vitis vinifera* (nogle druesorter kan f.eks. klassificeres som en *Vitis* eller en *Vitis vinifera*, afhængigt af medlemsstaten). For at imødekomme disse bekymringer er det nødvendigt at overveje at ændre reglerne om vindruesorter.

7. ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER

Ændring af reglerne om ønologiske fremgangsmåder var et af de vigtige resultater af vinreformen, som har skabt fleksibilitet i godkendelsen af nye ønologiske fremgangsmåder for at tilpasse EU-sektoren til den videnskabelige og tekniske udvikling og give EU-vin mulighed for at konkurrere med tredjelandsvin på verdensmarkedet.

For at efterleve de internationale normer for ønologiske fremgangsmåder, som anbefalet af OIV, og for at give EU's producenter mulighed for at gøre brug af de nye muligheder, som producenter i tredjelande har, skulle nye ønologiske fremgangsmåder desuden godkendes i EU på de anvendelsesvilkår, som er fastsat af OIV (anvendelse af enzympræparater, syring ved hjælp af elektromembranbehandling, anvendelse af chitosan og chithin-glucan, maksimalt svovldioxidindhold for bestemte vine, ændringer i kravene om dimetylkarbonat eller præcisering for visse hedvine)⁶.

Der er stigende efterspørgsel efter vinprodukter med et lavere alkoholindhold, og EU's vinproducenter er meget interesserede i denne mulige nye segmentering af udbuddet. Hidtil har nogle medlemsstaters lovgivninger (f.eks. Østrig, Tyskland osv.) reguleret anvendelsen af vinbetegnelser for disse produkter. For at undgå fragmentering af EU-markedet bør EU udarbejde én ensartet politik i denne henseende ved at indføre og fremme nye kategorier af vinavlsprodukter ("afalkoholiseret vin" og "delvist afalkoholiseret vin") i overensstemmelse med OIV's nyligt vedtagne beslutninger om afalkoholiseret vin.

Gennemførelsen af reformen har også vist, at EU's regler om ønologiske fremgangsmåder bør harmoniseres og forenkles yderligere for at garantere loyal konkurrence mellem EU's vinproducenter og gennemsigtighed for forbrugerne. Især gælder følgende:

- Der er værdier for mindst tilladt virkeligt alkoholindhold, afhængigt af kategorier af vinavlsprodukter (f.eks. 4,5 % vol. for BOB/BGB-vin, 6 % vol. for aromatisk mousserende kvalitetsvine, 7 % vol. for perlevin osv.), hvorimod OIV kun fastlægger én værdi for mindst tilladt virkeligt alkoholindhold på 8,5 % vol., med mulighed for at reducere den til 7 % vol.
- Der er samme inkonsekvens, når det gælder højst tilladt totalt alkoholindhold, afhængigt af zoner (15 % vol. i zone A, 20 % vol. i zone C og for nogle BGB-vine i zone B og ingen værdi for højst tilladt totalt alkoholindhold for BOB-vine uden tilsætning).

---

⁶ EUT L 19 af 21.1.2011, s. 1.
EUT L 103 af 13.4.2012, s. 38.

Endelig kunne reglerne om udpresning af druer, herunder kontrollen deraf, samt om minimumsalkoholindhold i biprodukter (bilag XV, punkt B, i forordningen om fusionsmarkedsordningen) og destillation af biprodukter forenkles.

8. KONKLUSIONER

Vinreformen fra 2008 havde primært til formål at forbedre EU's vinproducenters konkurrenceevne.

Kommissionen mener, at gennemførelsen af vinreformen har været vellykket. Fjernelsen af markedsinterventionsforanstaltningerne er forløbet uden større problemer. EU's vindyrkningsarealer og vinfremstilling er løbende blevet tilpasset efterspørgslen i de senere år. Ifølge de nyeste data er markedet ret stabilt, priserne er blevet bedre, og på trods af et vedvarende fald i det interne forbrug, er der ikke noget, der tyder på, at der er et strukturelt overskud i vinsektoren. Rydningsordningen og NSP er blevet gennemført fuldt ud. 161 164 ha er blevet ryddet, og ca. 305 000 ha er blevet omstruktureret ved hjælp af EU-midler. Der anvendes i vid udstrækning andre vigtige foranstaltninger, såsom salgsmæssig fremstød og investeringer.

De senest tilgængelige handelsoplysninger viser, at eksporten til tredjelande er steget betydeligt siden 2007 og nu udgør over 22 mio. hl (8,1 mia. EUR – den gennemsnitlige eksportværdi pr. hl er steget). De første måneder af 2012 har endda vist en mindre stigning i forhold til samme periode i 2011. Mens gennemtrængningen på nye markeder er imponerende, er markedsandelene på andre tredjelandsmarkeder og selv i nogle medlemsstater faldende som følge af konkurrencen fra tredjelandsvin.

Kommissionen konkluderer, at videreførelsen af vinreformen vil bidrage til at øge vinsektorens konkurrenceevne. Kommissionen vil undersøge mulige lovgivningsforbedringer nærmere med henblik på at præcisere og kaste lys over bestemte spørgsmål, navnlig med hensyn til NSP, kvalitetspolitikken, mærkning og vinfremstillingsmetoder.